

Slagterier og lignende, kan det nok siges, at det ogsaa kommer Landbruget til gode, og jeg har ikke noget imod, at denne Nedsættelse bliver staaende. Kultolden har jeg ikke omtalt endnu, men der drejer det sig jo ogsaa om en Livsfornødenhed, men det er rigtignok en mærkelig Livsfornødenhed, og Nedsættelsen der kommer ikke Landbostanden stort til gode, i alt Fald ikke i mange Egne af Landet, og jeg tror heller ikke den fattige Bybefolkning, dem, der købe en Skæppe Kul ad Gangen. Naar Nedsættelsen bliver 14 Øre pr. Td. tror man saa, at de ville faa nogen Godtgørelse, naar de købe en Skæppe? Det faa de vist ikke, og paa Landet er det heller ikke meget Kul, der bruges. Man kan sige, at i Mejerier og Slagterier bruges der store Mængder, men det er ikke Tilfældet, der bruges ikke mere end for 12 Øre Kul pr. Ko i et Mejeri, og det skal ikke sige meget. For en Husmand vilde det ikke blive mere end Tolden paa en halv Pot Brændevin, og hvis vi fik en forhøjet Brændevinsafgift, skulde han betale denne Afgift hele Aaret for hver Snaps. Den ærede Minister regner $\frac{1}{2}$ Øre pr. Snaps, men jeg tror, han regner for lavt, hvis Afgiften bliver 40 Øre pr. Pot, bliver det 10 Øre pr. Pægl, og det bliver mere end $\frac{1}{2}$ Øre pr. Snaps. Jeg kan ikke regne Kul som en Livsfornødenhed, jeg betragter det som en Kompensationsgenstand, som vi betale for Nedsættelse i Beskyttelsen af Tolden paa Livsfornødenheder, men det gaar ikke an at regne det til Livsfornødenheder, altsaa tage det til Indtægt for os andre, som regne med Husholdningerne. Jeg er ogsaa af den Mening, at Landbostanden i Almindelighed faar alt for lidt for det, den vil komme til at yde; jeg tror, at den faar saa lidt paa Toldloven, og at den giver saa meget i Forhøjelse paa Toldloven, at de to Ting fuldstændig ophæve hinanden, og saa skulde vi vedtage en Brændevinsskat, som hovedsagelig kom til at ligge paa Landboerne og de smaa i Byerne eller de ikke næringsdrivende Klasser i Byerne?

Ærede Medlemmer lægge Mærke til den Nedgang, der er i Beskyttelsestolden, den er fra 20—25 pCt., det have vi hørt baade fra det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) og det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), men kommer det Forbrugeren til gode? Læg Mærke til, at det ærede Medlem for Slagelse i sin Tid har udsendt en Oversigt, dels over de delvise Toldnedsættelser, som ere komne frem ved Venstres Toldlovsforslag, og dels over For-

højelserne, og gaar man dem igennem Punkt for Punkt, skal det vise sig, at det, som Landbruget og de ikke næringsdrivende Stænder faa, ikke vil lette meget. Det er mange Steder saa smaa Afslag, at det ikke kan fordeles ved Haandkøb, saa det er de handlende og de andre næringsdrivende Stænder, de industridrivende og Haandværkerne, som gaa af med hele Fordelen. Det skulde jo dog ikke være Meningen, at en Toldlov nærmest skulde være til Støtte for Handelen, thi Handelen maa støtte sig ved sig selv. De handlende maa jo have det samme Gode ved Opgivelsen af Tolden paa Livsfornødenheder, som vi andre have, og Toldloven skulde vel ikke yderligere forhøje Fordelen for dem og for Industrien. Men det vil den gøre, idet f. Eks. Jærntoldens Ophævelse i høj Grad forøger den Fordel, som Industrien faar. Den faar ikke alene Ophævelsen af Kultolden, men ogsaa Ophævelsen af omtrent hele Jærntolden med Undtagelse af nogle smaa Enkeltheder. Hvad vi før have kaldt Raajærn, kommer jo ikke i Betragtning nu, det var nærmest det, som blev brugt til Støberierne. Man har altid købt Stangjærn for Raajærn, det har man nu udvidet til, at det bliver Raajærn, og man kan efter Bestilling faa Stangjærn af alle mulige Faconer og Størrelser, og det er altsaa en Fordel for de industridrivende. De kunne bruge det uden videre, de kunne blot lave det til efter Størrelsen. Over for Skibsfarten har man jo gjort forfærdelig store Indrømmelser. Ankere, Kættinger osv. ere toldfri. Det skulde jeg dog mene ikke var Raajærn.

Jeg ser ikke rettere, end at vi gøre korrekt i at stemme imod Dagsordenen, men vi handle ogsaa korrekt i at tage fuldstændig Afstand fra selve Lovforslaget. Jeg tror, at man ser med noget forkerte Øjne paa den Stilling, det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) indtager. Det kan være, at han har sagt, at han kunde gaa med til en Brændevinsskat osv., men det har vist mest været Talemaader, for det er en Kendsgerning, at han lige siden 1872 og indtil 1887—88, da vi fik den nedsatte Brændevinsskat, har arbejdet for en Nedsættelse i Stedet for en Forhøjelse af Brændevinsskatten. Det taler dog noget imod den Opfattelse, at han skulde ville kunne gaa med til en Forhøjelse af Brændevinsskatten. Men saadan noget kan man jo sige ved en eller anden Lejlighed, og han var ikke saa nøjeregnende med at give et eller andet lille Ord i denne Retning. Det forekommer mig,